

Kancellár: Dr. Lugosi Döme, Aeraria: Szirányi Béláné. Házi kisasszony: Ditrói Zsófi. Secretaria: Beke Lili. Hamupipőke: Krón Margit és Stumpf Vilma. A curia tisztikara: Senior: Miklósi László. Consenior: Márton Lajos. Magister: Szomora József. Secretarius: Katona Lajos. Aerarius: Szepesi Tihamér. Cerimonarius: Kenderesi Szabó Pál. Legatus: Czérna István és Schmied Loránd.

Új helyisége lesz az Emericánának

Az Emericana ifjúsága nem tartja megfelelőnek a Katolikus-házban neki biztosított emeleti (?) helyiséget, és a seniorok megbeszélést folytatnak az irányban, hogy vagy megfelelőbb helyet kérjenek a Katolikus-házban, vagy pedig ha ott nem találnak meghallgatásra (az olvasótermet emericánásoknak látogatni szigorúan tilos!), akkor máshol fognak maguknak az Emericana kereteinek leginkább megfelelő helyiséget biztosítani.

Mennyi tagdíjat kell fizetni a danubiánásoknak és clusiásoknak?

Alapszabályaink 9. §-ának 2. bekezdése értelmében a nagyurak évi 24 pengőt, a dominusok 12, egy család familia tagjai együttesen 6, a leventék és apródok 3 pengőt fizetnek. A tagdíjakat minden hó elején szedjük be – engedve az általános óhajnak – és hisszük, hogy mindenki be fogja tudni fizetni a havi 1.20, illetve 50 filléres tagdíjat. Önkéntes adományokat „Emericana Danubiana corporatio” címre lehet küldeni vagy a pénzszedő testvérünknek „adomány” megjelöléssel átadni, aki különben minden befizetésről a corporatio pecsétjével ellátott nyugtát fog adni. A tagdíj fejében mi ingyen adjuk a „Délvidéki Ifjúság”-ot. Családiás otthont nyújtunk tagjainknak. Aki tagdíjat nem fizet, az ne tartson igényt arra, hogy soraink között levőnek ismerjük!

Délvidéki Ifjúság I. (1935/36.) 1. szám (szeptember) 3. oldal

360. Az egyetemi ifjúság egysége

A magyar faj életautója vérpárás jövő felé száguld velünk. Egyik fülünk élet-erős nemzetek fegyvercsörgését, a másik rothadó és korhasztó tömegek fenyegető üvöltését hallja. Egyik oldalról a megújhodott élet friss levegője csapja meg arcunkat, a másiktól nemzetölő, vérfertőző mótely, posványok bűzét érezzük. És mi itt állunk az élet és halál mezsgyéjén. Titeket kérdezlek, bajtársak, akartok-e élni? Akarjátok-e, hogy a Kárpátok medencéjét a megújhodó magyar nemzet töltsse be ismét? Vagy belenyugszotok abba, hogy a legjellemtelenebb, vadállati egocentrizmus rablásának martalékai legyünk?

Szent meggyőződés, hogy valamennyien egy új, hatalmas, gazdag és parancsoló magyar nemzetet, egy Új Magyarországot vártok. Bajtársak, mi vagyunk a jövő Magyarország! Ennek az ifjúságnak kell megteremteni az Új Magyarországot, melyben ez az ifjúság fog vezetni, kisebb-nagyobb pozíciókban parancsolni. Ebből az ifjúságból kell kikerülni a nemzet jövő vezetőinek! Ennek tudatában vannak ellenfeleink is. Ezért iparkodnak hangos frázisokkal, megtévesztő elvekkkel éket ütni közénk. Nekik érdekük, hogy szétforgácsolják ezt a jellemes,

acélakarató új generációt. De az egyetemi ifjúság tudatában van feladatának és hivatásának. Bajtársak, találjuk meg egymás kezét! Magyar testvérek, fogjunk össze hazánk, nemzetünk, jövő boldogulásunk érdekében.

Nem tűrjük azt, hogy továbbra is szétforgácsolva tartsanak bennünket. Tiltakozunk az ellen, hogy a bajtársi egyesületek különböző elvekkel továbbra is gombamódra szaporodjanak. Visszautasítunk minden propagandát, sajtóorgánumot, amely ellentétes, nagyon sokszor lelkiismeretlen, de mindenesetre megfontolatlan jelszavakkal egymás ellen uszít bennünket. De különösen tiltakozunk azok ellen az „óva intő jótanácsok”, sőt fenyegetőzések ellen, amelyeket egyesek felénk zúdítanak. Ezek a törekvések csak gátolják vagy zátonyra juttatják az ifjúság minden cselekvését, minden akarását. Bajtársak, mi egyet akarunk! A mai egyetemi ifjúság dolgozni akar, együtt akar működni egy szent cél érdekében. Nagy célunkat csak úgy fogjuk elérni, ha együtt dolgozunk!

Szükségesnek tartom, hogy a bajtársi egyesületek és korporációk vezetői havonta tartsanak egy közös értekezletet, amelyen időről-időre megtárgyalják azokat a kérdéseket, amelyek ellen, vagy amelyek keresztülvitelére egységesen kell fellépni. Tartsunk félévénként egy ifjúsági nagygyűlést, amelyen az összes keresztény, magyar bajtársi egyesületek és korporációk ifjúsága vezetőikkel együtt részt vesz. Az ifjúsági egyesületek a legmesszebbmenő támogatást és segítséget biztosítsák egymásnak, és gyűléseikre hívják meg más egyesületek vezetőit, képviselőit. Ezenkívül minden egyesület kemény, katonás, magyar egyetemistához méltó fegyelemre szorítsa tagjait és minden egyesület törekedjék arra, hogy a bajtársi egyesületeket kerülő, a bajtársi életet lekicsinylő, vagy kigúnyoló hallgatók életét és megmozdulásait – amennyire csak lehetséges – tegye lehetetlenné. Ezek mindig csak parazitái lesznek a nemzetnek! Nekünk csak dolgozó és nemzetien gondolkodó polgárookra van szükségünk!

Bajtársak, fogjunk össze a jövő magyar nemzetért, és találjuk meg egymás kezét saját jövőnk érdekében!

Ónodi József bh., a Clusia magistere

Délvidéki Ifjúság I. (1935/36.) 2. szám (október) 3–4. oldal

361. Vezéri értekezlet

Szeptember hó 8-án vezéri értekezletre hívta össze dr. Balogh Győző egyetemi gyakornok a Werbőczy B. E. vezére, a szegedi bajtársi egyesületek vezéreit.

5 órakor nyitotta meg a gyűlést az elnöklő vezér, majd bevezető beszéde után örömmel üdvözölte a Délvidéki Ifjúságot, amelynek soraiból a bajtársi egyesületek megértő együttműködésének lehetősége olvasható ki. Ennek a reményében és ebben a szellemben kívánja megbeszélni azokat a kérdéseket, amelyek az összes bajtársi egyesületek megoldandó problémái közé tartoznak. A gyűlés tárgya a bajtársi egyesületeken kívüli egyetemi hallgatóság beszerzése volt, melynek eredményeképpen a következő határozatot hozták a jelenlévő vezérek.